

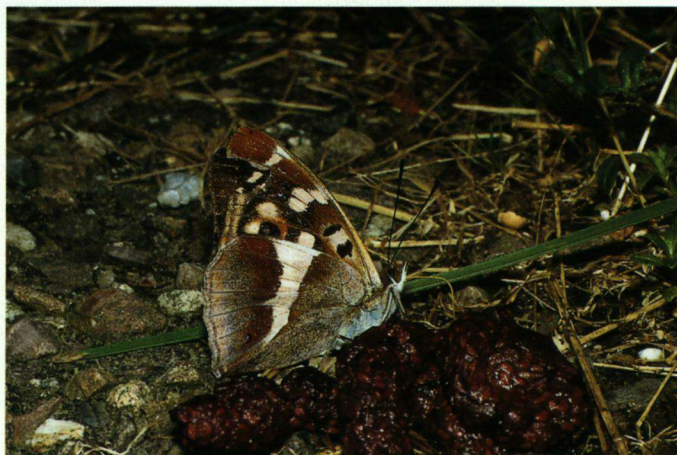
Mooie zeldzame vlinders op ongewoon lelijke plaatsen

Vlinders observeren, waarnemen, fotograferen, ze gewoon voorbij zien fladderen geeft ons doorgaans een blij en gelukkig gevoel. Ze horen bij bloemen, het vakantiegevoel, vrijheid, ongedwongenheid, zonneschijn en mooie landschappen. Maar is dat altijd wel zo?

Het is bij vlinderaars bekend dat vooral mooie vlinders genieten van een 'nectar' die meer thuishoort in een Draculaverhaal. Uitwerpselen en doodgereden dieren zijn voor onder andere weerschijnvlinders een heerlijk gedekte tafel. Drollen, lijkjes, rotting en stank associëren we niet direct met vlinders, maar inmiddels weet ik dat asfalt, auto's, afval en industrie ook bij het rijtje horen van onderwerpen die niet zo hoog genoteerd staan bij de natuurliefhebber. Ik zou zelfs durven beweren dat juist veel zeldzame vlinders opduiken op plaatsen die nou niet direct bestempeld worden als het ideale leefgebied voor de vlinder. Vergeet daarom niet om ook de minder vanzelfsprekende of minder gebruikelijke plaatsen te bezoeken om vlinders te ontdekken. Het zijn natuurlijk in de meeste gevallen toevallige ontmoetingen, maar soms gebeuren ze, naar mijn mening, net even te vaak.

Zo was het zeker de moeite waard om de natuurgebieden van de Canarische Eilanden te bezoeken, maar geloof mij, de beste plaats om de prachtige monarchvlinder te aanschouwen is de grote stad. De hoofdstad heeft een groot park met bijbehorende tuinen, waar ze kennelijk meer van hun gading vinden dan in de vrije natuur.

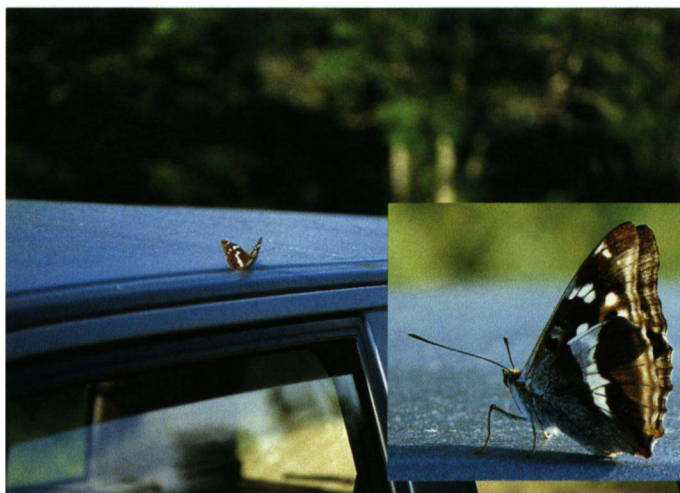
Het grootste aantal Spaanse pijpbloemvlinders was te vinden bij een lelijke grindaafgraving in de Provence nabij de Mont-Ventoux, waar nota bene regelmatig motorcrossers passeerden.

Over smaak valt niet te twisten...

In België in de Virionvallei schijnt de zeldzame rouwmantel ook te houden van een omgeving van afgravingen. Trouwens, een rouwmantel en een grote vos heb ik allebei waargenomen op een parkeerplaats waar een interessante bergwandeling begon. Bij dergelijke onverwachte ontmoetingen verwacht je dat het nabijgelegen bos het ideale leefgebied voor dergelijke zeldzame vlinders is en verwacht je zeker nog meer exemplaren te zullen zien tijdens de wandeling. Helaas, de parkeerplaats bleek slechts dé ideale plaats.

Ook de prachtige grote weerschijnvlinder leek in Zuid-Frankrijk een voorkeur te hebben voor het ongebruikelijke. Zo zag ik hem bij mijn eerste bezoek aan het begin van een bospad vliegensvlug tussen de bomen verdwijnen en ik ontdekte, zo meende ik, de reden van zijn bezoek op de grond: een hondendrol. Zo als dat gaat, je blijft wat rondhangen bij die drol, maar geen weerschijnvlinder meer te zien. De volgende dag zorg ik er voor dat er flink verspreid ook wat stukjes lekker stinkende kaas liggen. Met zulke lekkernijen moet het bospad voor de weerschijnvlinder onweersaanbaar zijn geworden. Af en toe zag ik hem bij mijn bezoek maar even ergens zitten of slechts snel voorbij vliegen. Mijn stukjes kaas werden volkomen genegeerd en ook de hondendrol lag er inmiddels nauwelijks nog herkenbaar bij en werd niet bezocht. Tot mijn grote ergernis stond er de volgende dag, nagenoeg op de plek waar de hondendrol had gelegen, een auto geparkeerd! Op het dak zat tot mijn grote verbazing de weerschijnvlinder te genieten van het opgewarmde zwarte dak. De auto had een zo sterke aantrekkingskracht dat de vlinder op en rond de auto uitgebreid geobserveerd en gefotografeerd kon worden. Het zal allemaal wel toeval zijn van die parkeerplaatsen en auto's, maar voortaan zorg ik dat een auto bij mij heb als ik zeldzame vlinders wil lokken! ■

Ook onder de vlinders zijn autoliefhebbers te vinden.